

Mål C-477/19

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande i enlighet med artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

21 juni 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Verwaltungsgericht Wien (Österrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

12 juni 2019

Klagande:

IE

Motpart:

Magistrat der Stadt Wien

Saken i det nationella målet

Byggnadsprojekt – Naturskydd – Parnings- och rastplatser – Ingrepp, skada eller förstörelse

Föremål och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av direktiv 92/43/EEG (nedan kallat habitatdirektivet) och artikel 267 FEUF

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet rastplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet tolkas på så sätt att med detta också avses numera övergivna tidigare rastplatser?

Om denna fråga besvaras jakande:

Ska varje numera övergiven tidigare rastplats klassificeras som en rastplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?

Om denna fråga besvaras nekande:

Vilka kriterier bör användas för att avgöra om en numera övergiven tidigare rastplats ska klassificeras som en rastplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?

- 2) Vilka kriterier bör användas för att avgöra om en viss handling eller underlåtenhet utgör ett ingrepp i en rastplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?
- 3) Vilka kriterier bör användas för att avgöra om en viss handling eller underlåtenhet utgör ett så allvarligt ingrepp i en rastplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet att denna rastplats skadas i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?
- 4) Vilka kriterier bör användas för att avgöra om en viss handling eller underlåtenhet utgör ett så allvarligt ingrepp i en rastplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet att denna rastplats förstörs i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?
- 5) Ska begreppet parningsplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet tolkas på så sätt att med detta för det första avses endast den exakt avgränsningsbara plats där parningsakter i snävare bemärkelse eller handlingar inom ett begränsat område vilka har direkt samband med parningen (som till exempel äggläggningen) regelbundet äger rum, och för det andra att dessutom med en parningsplats avses alla exakt avgränsningsbara platser som är absolut nödvändiga för ungarnas utveckling, som till exempel äggläggningsplatser eller växtdelar som är nödvändiga för larv- eller puppstadiet?

Om denna fråga besvaras nekande:

Vad avses med begreppet parningsplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet, och hur kan en parningsplats avgränsas fysiskt från andra platser?

- 6) Vilka kriterier bör användas för att avgöra om en viss handling eller underlåtenhet utgör ett ingrepp i en parningsplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?
- 7) Vilka kriterier bör användas för att avgöra om en viss handling eller underlåtenhet utgör ett så allvarligt ingrepp i en parningsplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet att denna parningsplats skadas i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?

- 8) Vilka kriterier bör användas för att avgöra om en viss handling eller underlåtenhet utgör ett så allvarligt ingrepp i en parningsplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet att denna parningsplats förstörs i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet?

Anförda unionsrättsliga bestämmelser

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet), artiklarna 2, 12, 16 och 23 samt bilaga 4

Anförda nationella bestämmelser

Wiener Naturschutzgesetz (Wiens naturskyddslag), 4, 5, 7, 9, 10 och 49 §§ samt bilaga

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Verwaltungsgesicht Wien har att pröva ett överklagande av ordningsböter som har utfärdats av en myndighet.
- 2 IE är anställd hos en byggherre, det vill säga ett företag som hade i uppdrag att planera och organisera byggnadsarbeten som skulle utföras av andra företag. På grund av sin särskilda ledande ställning i företaget ska IE vara ansvarig för eventuella överträdelser av bestämmelser i Wiens naturskyddslag som detta företag gör sig skyldigt till, om han inte kan styrka att han har gjort allt han kunnat för att förhindra överträdelserna.
- 3 IE anklagas för förstörelse eller skada på en rast- och/eller parningsplats för europeisk hamster och följaktligen för en överträdelse av 10 § stycke 3 led 4 i Wiens naturskyddslag. Genom denna bestämmelse har artikel 12.1 d i habitatdirektivet införlivats. Begreppen rastplats, parningsplats, skada och förstörelse i Wiens naturskyddslag har därför samma innebörd som motsvarande begrepp i habitatdirektivet. Tolkningen av dessa begrepp i artikel 12.1 d i habitatdirektivet är således av avgörande betydelse för utgången i det nationella målet.

Parternas huvudargument

- 4 IE påstår vara ansvarig för att byggherren anlitat ett byggföretag för att utföra byggnadsarbeten genom vilka en rast- och/eller parningsplats för europeisk hamster förstörts eller skadats, varigenom förbudet i 10 § stycke 3 led 4 i Wiens naturskyddslag åsidosatts.

- 5 IE bestrider att en rast- och/eller parningsplats för europeisk hamster har förstörts eller skadats.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 6 Det ska klargöras hur särskilt begreppen rastplats, parningsplats, skada och förstörelse i artikel 12.1 d i habitatdirektivet ska tolkas.

Rastplats

- 7 Rastplatsen är hamsterboet i det nu aktuella fallet. Det är tveksamt huruvida rastplatsen måste användas aktivt vid tidpunkten för förstörelsen eller skadan, eller huruvida det räcker att en övergiven rastplats med stor sannolikhet kommer att tas i bruk igen.
- 8 Begreppet rastplats ska enligt den hänskjutande domstolens uppfattning ges en så vid tolkning att också varje övergiven rastplats (och detta oberoende av om det är sannolikt att den kommer att tas i bruk igen) ska klassificeras som en rastplats i den mening som avses i artikel 12.1 d i habitatdirektivet. Detta ska säkerställa att den ansvariga myndigheten kopplas in innan en sådan rastplats förstörs.

Parningsplats

- 9 Det är tveksamt huruvida detta begrepp omfattar endast platsen för den konkreta parningen, eller huruvida den – i enlighet med Europeiska kommissionens uppfattning – också omfattar platsen för parningen och nedkomsten och oanvända parningsplatser. När det gäller parningsplatsen är det i sin tur oklart om med detta också avses det område där parningsleken äger rum.
- 10 Den hänskjutande domstolen motsätter sig kommissionens vida tolkning av begreppet, eftersom den skulle ge ett alltför begränsat handlingsutrymme. Med en parningsplats avses följaktligen bara ett geografiskt avgränsat område som antingen bara har samband med parningen i snävare bemärkelse eller dessutom också omfattar de platser som är direkt nödvändiga för ungarnas utveckling.

Skada

- 11 Bland annat är avgränsningen mellan ingrepp och skada tveksam. Det måste fastställas när ett ingrepp är så allvarligt att en skada föreligger. Det behöver emellertid också klargöras huruvida redan en underlåtenhet uppfyller kriteriet skada eller förstörelse.
- 12 Med hänsyn till syftet enligt artikel 2 i habitatdirektivet skadas enligt den hänskjutande domstolens uppfattning en rast- och/eller parningsplats när syftet att ”bibehålla och återställa” den strängt skyddade djurarten – alltså i det konkreta fallet de djur som (potentiellt) använder denna rast- och/eller parningsplats – i

mycket relevant utsträckning åsidosätts genom handlingen eller underlåtenheten i fråga.

- 13 Varje handling eller underlåtenhet, genom vilken den skyddade djurartens överlevnad allvarligt hotas eller dess livslängd i betydande utsträckning förkortas, ska följaktligen klassificeras som en skada på en rastplats.
- 14 Varje handling eller underlåtenhet genom vilken resultatet av parningen för ett djur av den skyddade arten i bevisligen relevant utsträckning försämras ska följaktligen klassificeras som en skada på en parningsplats.

Förstörelse

- 15 Avgränsningen mellan skada och förstörelse måste i synnerhet klargöras.
- 16 Den hänskjutande domstolen anser att det är fråga om förstörelse av en rast- och/eller parningsplats när en handling eller underlåtenhet medför att rast- och/eller parningsplatsen inte kommer att (eller kan) användas som sådan i fortsättningen.

ARBETS-DOKUMENT